

gamle Tilstand. Det kan fornuftigvis ikke blive anderledes. Men det er jo ingen Nytte til yderligere at drøfte dette Spørgsmaal her; Spørgsmaalet maa nu drøftes nærmere i Udvalget, og saa maa vi se, hvor langt vi dør kan naa paa dette Omraade. Jeg tror dog, jeg tør love, at Udvalget skal tage den Henstilling op, som blev gjort af det ærede Medlem Hr. Pinstrup, at Kommunerne stilles frit med Hensyn til, om de vil overlade til de enkelte Kreaturejere at fjerne Bremselarverne eller antage en Mand til det Arbejde og betale ham derfor.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Hedegaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Hedegaard: Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen udtalte, at han troede ikke, vi var tjent med at faa saadanne Røster frem paa Rigsdagen, som havde lydt fra min Side. Naar man staar frem og udtaler sin Opfattelse af en Sag, mener den, der har en anden Opfattelse, vistnok altid, det er uheldigt, at der kommer en saadan Opfattelse frem. Jeg har udtalt min Opfattelse, fordi jeg tror, det er den rigtige. Fremtiden vil vise, om jeg faar Ret. — Naar den ærede Ordfører for mit Parti (Carl Sørensen) udtalte sin Forbavelse over mit Standpunkt, maa jeg sige, at den Udtalelse forstaar jeg ikke; jeg har i Tide og paa rette Sted, ogsaa hvor han var til Stede, fremsat mit Standpunkt. Det er rigtigt, at jeg har med Mejeriorganisationerne at gøre, og at jeg dør har været inde paa det her foreslaaede; men jeg har saavel i min Mejerikreds som i Amtskredsen arbejdet for, at det skulde ske ad Frivillighedens Vej. Jeg tror ikke, vi kommer frem paa anden Maade, jeg tror ikke, Tvangsbestemmelser er den rette Vej til at skabe den Folkestemning, der skal til her.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Maa jeg overfor det ærede Medlem Hr. K. M. Klausen udtale min Glæde over, at han saa helt og fuldt har kunnet give dette Lovforslag sin Velsignelse med paa Vejen. Men med Hensyn til de andre Ting, det ærede Medlem fremdrog, maa jeg sige, at jeg ikke deler hans Syn. Jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt jeg er i Besiddelse af Mod eller ikke, jeg skal kun sige, at det er ikke Modet, der mangler mig, naar jeg ikke ønsker til dette Lovforslag at knytte Bestemmelsen om

Udryddelse af Hestebremsen, lige saa lidt som jeg ønsker at komme ind paa en almindelig Lovgivning om Udryddelse af Ukrudt. Jeg skal kort sige, hvorfor jeg ikke ønsker dette. Jeg tror, at en Lovgivning kun kan gavne med Hensyn til den Slags almenyttige Foretagender i saadanne specielle Tilfælde, hvor det, for at den enkelte kan faa et Resultat ud af sit Arbejde, er nødvendigt, at alle er med uden Undtagelse, og hvor det er muligt at kontrolere, at Lovgivningsmagtens Bestemmelser virkelig bliver overholdt, samt hvor de Bestemmelser, som Lovgivningsmagten kræver gennemført, er af en saadan Beskaffenhed, at de virkelig kan gennemføres. Med Hensyn til Hestebremsen og dens Larver er det hævet over enhver Tvivl, at de foraarsager Dyrene store Lidelser og gør stor Skade, om end dog ikke saa stor en Skade, som Oksebremsen foraarsager. Det var meget ønskeligt, om man kunde bekæmpe ogsaa Hestebremsen; men enhver vil kunne sige sig selv, forekommer det mig, at Lovgivningsmagten, hvis den stiller sig den Opgave at forme et saadant Lovforslag, vil komme i meget store Vanskeligheder. Thi her er der ikke Tale om, at der er et givet Tidspunkt i Aarets Løb, hvor enhver Hesteejer kan udrydde disse Bremselarver. Som det ærede Medlem oplyste, bor denne Larve i Hestens Fordøjelseskanaal, og dør lader det sig ikke gøre at eftersøge den eller udrydde den. Det ærede Medlem mente, det kunde paabydes at udrydde den paa det Stadium, hvor den forekommer i Hestens Haar som Æg; men det kan ikke lade sig gøre. Den Mand, som efter Foraarsarbejdets Afslutning sætter sine Heste paa Græs, lukker dem inde i Indhegningen, hvor de gaar 14 Dage, een eller halvanden Maaned — og det har de godt af, det er Hestenes Sommerferie, den skal man ikke misunde dem —, kan umulig staa derude med en Vaskeklud og vaske Hestene hvert Kvarter, naar en Bremse har lagt Æg paa Haarene — og selv om han gjorde det, skal han være meget rap paa Fingrene, hvis han skal kunne garantere overfor en Lovs Paabud, at han har været saa hurtigt, at Hesten ikke har haft Tid til at slikke Æggene i sig. Man er ganske ude af Stånd til at kontrolere, hvem der opfylder og hvem der ikke opfylder et saadant Paabud. Men i de Tilfælde, hvor vi har med Berberisbusken eller med Oksebremsen at gøre, paa hvilke Omraader det fra Naturens Side er indrettet saaledes, at der intet opnaas, hvis ikke alle 100 pCt. af